IOSEPHUS FLAVIUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31636
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

discesserit. ad noticiam eius perducentes quod uellent patras
relinquere leges et conuersationem et mores obseruare
grecorum. Rogauerunt quoque eum ut permitteret eis edifica
re gymnasium hierosolimis. Cumque cessisset circum
cisione sua uelauerunt ut non apparerent indenu
dationem grecis et conditimiles. cetaque omnia relin
quentes quibus mos patrius imponebat. aliarum
facta gentium ritusque sequebantur. Antiochus autem
pro suo felicitate impio exercitum ducere deliberauit ad
egyptum tractus desiderio eius et crepiens filios prolomei
ut debiles ac nequaquam tanta negotia regere pua
lentes. Peueniens quoque cum magna uirtute adpelusium
et dolo filomatoris prolomei circumueniens egyptum
occupauit. Et cum aduisset loca metuence ciuitatis ea
capiens contra alexandriam ut obsidendo prolomeum
caperet ambulauit. Expulsus uero est non abalexandria
tantum. sed etiam a tota egypto romanis sed denuntian
tibus ut discederet a prouincia. sicut prius et alibi demon
strauimus. Reponam uero partes de hoc rege quoadmodum
iudeam et templum partim occupauit. Hanc in prima mea
escriptione capitulatim eorum memoriam feci. ne necessa
rium putaui adcertiorem eorum narrationem denuo
remeare. Reuersus quoque ab egypto romanorum timorem abegypto
rex antiochus ad hierosolimorum ciuitatem duxit exercitum. Quo pueniens anno centesimo. et. l. iii. primi seleucii. c. l. iii. olimpiade. uicesimo et v. mensis
chasleu quem macedones appelleon nominant. capit
eam sine efficiione cuspiam apientibus ei portas his qui
uoluntati eius consentiebant ingressus; ciuitatem ie
rosolimorum multos inuenit sed ciuitatis sapientes nec
non etiam eos quoque portas apientes ciuitatem ei tradiderunt
templi diuicias infecit. multasque abeo auferens
pecunias ad antiochiam reuersus est. Postquam autem expo
liauit templum ita ut uasa dei asportaret et lucer
nas aureas et aram auream et mensam et sacrarium neque
de uelis abstinuit quae erbysso et cocco erant. exhauri
ente autem et thesauros nichil penitus relinquens ad
maximum iudeos luctum perpetuum hec usque peduxit. Nam
et cottidianas imolationes quas dominus secundum leges offere
bant celebrare phibuit. Depidans autem totam ciuita
tem quasdam infecit. alios captiuos cum uxoribus et filiis de
duxit. ita ut numerus multitudinis captiuorum usque
addecem milia existere uideretur. Incendit etiam
optima eius loca et deponens muros arcem edifica
uit interiore parte ciuitatis. nam alta et emi
nentior erat prius a templo et propter hoc muniens
eam muris altis et turribus; custodiam macedonum ibi
disposuit. Manebant etiam in arce nichilominus
homines impii et moribus maligni atque inuisi multa
et acerba subinde patiebantur. Aedificans uero et in
sacrario aram super eam porcos imolauit. hostias non legitimas nec patrie religioni iudeorum congruas. Coegitque
etiam eos relinquentes religionem patriam idolum uenerari. edificare etiam in unaquaque ciuitate et in co te
pla deorum et aras conlocantes imolare super eas porcos omni die precepit et nequis circumcideret aut ne
filii eorum circumcisi essent torquentes grauissima si quis
per hec facere inuenirentur. Constituit itaque per posi
tos qui cogerent eos impialia mandata perficere et
multi quidem iudeorum sponte et alii uero timore
mentis regis precepta sequebantur. Pauissimi autem
et generosi detestabile facinus execrantes. patrius
legibus ad beserunt. Per tria dies singulis penis afflic
ti et amara passi torquentia trucidabantur. Nam et
uerberati et diuersis crucibus fangan adhuc
uiuentes crucis patibulo figebantur. Matres uero et
filios qui circumcidebant propter uoluntatem regis laqueis
suffocabant. parentum eos cerucibus inligantes.
Hanc et si apud aliquem uolumen inuentum fuisset sa
crum. aut lex et is quoque crudeli sorte moriebatur.
Videntes samaritani et iudeos hec pati dereliquo
se neque cognatos ipsorum neque templum super garthim
maximum dei ut prius esse fatebantur. efuerudinem
suae facientes natum deque superiorum constat expsilum. sed
dicebant se medorum psarumque colonos. Mittentes
quoque ad antiochum legatos et epistam quae subter scripta
significauerunt. Regi antiocho dono epiphani. re
latio asecimitis sidonium nostri maiores propter cre
bras prouincia pestilentias secuti pascam quandam
superstitionem esuerudinem fecerunt. colendi que deum
apud iudeos sabbatorum dies. edificantes autem sine nu
mine ingarthim monte templum. offerebant in
eo deuotas imolationes. uobis autem malignitatem
iudeorum digne repedentibus uenientes iudices uiri
et arbitri propter cognitionem illorum nos eadem facere si
milibus nos penis afficiunt. dum abinitio sidonii esse
noscamur quod manifestum esse publicis constat anna
libus. Petimus quoque beneficium et salutationem denuncia
re appollonio nostrorum partium iudici et nicanori
regulam tractantes ac negocia ut nichil nos debe
ant molestare quasi iudeis aliquam superstitionem
conuinctos. cum genere et moribus abeis phemur